

SEINASTA FERÐIN

Lagt til rættis: Vilmund Jacobsen

Sóknarprestur skal hava boð um øll andlát

Tað er sóknarpresturin, sum er jarðarferðar-myndugleiki í Føroyum

Á heimasíðuni hjá Fólka-kirkjuni verður gjørt greitt, at tað er sóknarpresturin, sum førir kirkjubøkurnar, og tað er sóknarpresturin, sum er jarðarferðarmyndugleiki, sum tað verður rópt.

Á heimasíðuni verður dentur lagdur á, at sóknarpresturin skal hava boð um øll andlát í kirkjusóknini, og deyðsváttanirnar skulu latast honum.

At sóknarpresturin er

jarðarferðarmyndugleiki í Føroyum, er ikki bara galdandi fyri kirkjufólk, men fyri allar føroyingar.

Á heimasíðuni hjá Fólkakirkjuni verður gjørt greitt, at hetta er galdandi fyri øll í Føroyum - og soleiðis eisini fyri tey, sum ikki eru limir í fólkakirkjuni.

- Tað eru tey avvarðandi, sum skulu venda sær til prest, verður lagt aftrat á heimasíðuni hjá Fólkakirkjuni.

- Tað eru skjótt fimmíti ár síðan, at eg byrjaði at koyra maskinur, sigur Evert Guttusen, sum vit hittu í kirkjugarðinum við Velbastaðvegin í Havn

Mynd: Álvur Haraldsen

EVERT ER GRAVARI OG LÍKVOGNS-FØRARI

- Tað er altíð nokk at gera hjá gravara og líkvognsførara í stórari kommunu, sigur Evert Guttusen

Eftir at hava arbeitt í vatnverkinum hjá Tórshavnar kommunu í fimm ár, byrjaði Evert Guttusen um páskirnar í 2010 at arbeiða sum gravari og førari á líkvogninum hjá kommununi.

- Vit grava fleiri enn hundrað gravir her í kirkjugarðinum við Velbastaðvegin um árið, og vit koyra í allari kommununi. Í onkrum bygdum, eitt nú í Nólsoy og Kollafirði, eru gravarar, men eisini her koyra vit til jarðarferðir.

Tá vit hittu Evert Guttusen í kirkjugarðinum við Velbastaðvegin seinasta fríggjadag, var hann í holt við ymiskt fyrifallandi arbeiði.

- Tá vit ikki grava ella koyra, taka vit okkum av ymiskum øðrum arbeiði, og tað er altíð nóg mikið

Tað verða nógvar gravir grívnar í Tórshavnar kommunu um árið

Mynd: Álvur Haraldsen

at taka hond í. Kirkjugarðurin er stórur, og her er nógv sum skal gerast og haldast.

Hann sigur, at tá ein tíð er liðin eftir, at jarðarferð hevur verið, plaga avvarðandi at biðja um, at kransar og blómur verða tikin av aftur grøvini.

- Hesum arbeiði taka vit okkum sum oftast av, og vanligt er, at kransar og blómur liggja á grøvini í einar tvær til tríggjar vikur, kanska eitt sindur longur um veturin enn um summar-ið. Blómurnar torna og fólna gjarna skjótari

um summar-ið, tá luftin er heitari, og tað er turrari veður. Tá grøvin er ruddað, verður hon slættað og snøggað.

Evert Guttusen sigur, at umframt at koyra lík í Tórshavnar kommunu, verður av og á eisini koyrt á flogvøllin at heinta lík, sum koma úr útlandinum.

Nakrar opnar gravir

Hann vísir á, at uppgávnar hjá einum gravara og líkvognsførara eru ymiskar.

- Tá jarðarferð er, og vit koma út móti kirkjugarðinum her við Velbastaðvegin, ringja vit eisini við klokkuni, sum er í kappellinum. Hetta gera vit við eini fjarstýring, sum vit hava í bilinum, sigur Evert Guttusen.

Meðan vit standa í kirkjugarðinum og práta, sigur hann, at teir gjarna hava einar tvær ella tríggjar gravir, sum standa klárar.

- Kommunan er stór, og vit noyðast at hava nakrar opnar gravir standandi. Men, vit vita ikki, hvør fer í hesar gravir, og í prinsippinum kann tað eins væl vera eg sjálvur, sum nakar annar, sigur hann álvarsamur.

Tað eru skjótt fimmíti ár síðan, at Evert Guttusen byrjaði at koyra maskinur, og í fleiri ár arbeiðdi hann hjá ymiskum entreprenørum.

- Eg havi soleiðis roynt tað mesta á hesum øki, sigur hann, meðan vit skifta orð úti í kirkjugarðinum við Velbastaðvegin.